

Animes Navegables

Xavi Sarrià

DO

Vam escapar amb la nit a les butxaques

MIm

paisatges ocres el primer sol a les cares

LAm

fugint de casa amb les mirades foradades

SOL

tractant de refugiar-nos més enllà de les muntanyes

Vam trobar un lloc on protegir les esperances

llavis tallats les paraules cansades

les flames baixes cremaven els nostres marges

penjaven les promeses entre les branques trencades

FA

Vam batallar per començar a sentir-nos lliures

DO

cada vegada que ens tornava un cru somriure

MIm

cosint ferides sota les robes humides

SOL

rosegant un tros de pa i unes olives partides

Vam tancar els ulls sota el cel cobert d'estreles

el vent gelat eixugava llàgrimes velles

un bosc callat el cel immens negre i morat

i el teu foc que escalfava el meu cor esgotat

DO

Vam somiar amb la lluna cavant riberes

MIm

als pits oberts de les nostres vides enceses

LAm

guiant la fúria que ens brollava imparable

SOL

i feia dels nostres cossos ànimes navegables

Vam despertar bruts i amagats enmig de l'alba

m'acariciaves els cabells molls de rosada

i mig adormida em repeties en veu baixa

el meu cor és ta casa, el meu cor és ta casa

Ooohhh...

MIm LAm DO SOL

Vam trobar el mar pels camins que eviten pobles

bancals de pedres que baixen des de les llomes

sendes trencades quatre pins entre les roques

una platja daurada on vam soterrar les hores
Vam caminar amb el fred tallant les galtes
una llum pàl·lida ens seguia a totes bandes
penya-segats mossegats per les ventades
la sal enramada a les àncores llunyanes

Vam desitjar capgirar el cel sobre les aigües
construir un món sense fronteres ni gàbies
trencar cadenes ser nosaltres les cisalles
alliberar les penes amb crits com punyalades
Vam caure morts com el sol de la vesprada
arrecerats en una cova foradada
una foguera una frase esculpida
hui és el primer dia de la nostra vida

Vam somiar...

Vam despertar...